

Jens Galschiøt, Billedhugger, Banevænget 22, DK-5270 Odense N
Tlf. (+45) 6618 4058, privat (+45) 6614 4038, Fax (+45) 6618 4158
E-mail: aidoh@aidoh.dk, Internet: www.aidoh.dk

Skatteankenævnet
Tolderlundsvej 2
5000 Odense.

Odense, 31. marts 2003

*Vedr. CPR [REDACTED] Jens Galschiøt
Klage over skatteansættelsen for indkomståret 2000*

Vi skal hermed - i fortsættelse af den foreløbige klage - påklage skatteforvaltningens afgørelse af 5. februar 2003 vedrørende skatteansættelsen for indkomståret 2000.

Skatteforvaltningen har den 5. februar 2003 meddelt, at den har ændret skatteansættelsen for 2000 således:

Ikke godkendt fradrag for udgift til fragt og rejse vedrørende opstilling af Skamstøtten i Brasilien jf. SL § 6	155.894 kr
- Refunderede udgifter	<u>15.000 kr</u>
	<u>140.894 kr.</u>

Der henvises til skatteforvaltningens afgørelse af 5. februar 2003, som vi går ud fra skatteankenævnet får oversendt.

Det fremgår af afgørelsen, at skatteforvaltningen ikke har anset udgiften for fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst, da den ikke opfylder kravene i Statsskattelovens § 6 a. Skatteforvaltningen har herunder ikke anset udgiften for en reklameudgift. Skatteforvaltningen har anset udgiften udsprunget af "privat interesse bl.a. for at gøre opmærksom på undertrykkelse af befolkningsgrupper forskellige steder i verden".

Skatteforvaltningen har understreget, at man er enig i, at der ikke har været tale om en "fornøjelses- eller ferietur", hvilket også understreges af, at ingen af deltagerne er blevet beskattet af rejsen, og at det forsat er godkendt, at udgiften er afholdt inden for rammerne af virksomhedsordningen, blot som en ikke fradragsberettiget omkostning.

Det bør også understreges, at skatteforvaltningen har foretaget en fuldstændig gennemgang af Jens Galschiøts regnskab og bogføring for 2000 og ikke fundet unøjagtigheder i bogføringen, eller sammenblanding af private og erhvervsmæssige udgifter.

Til forståelse af Jens Galschiøts virksomhed som kunstner, herunder hele konceptet vedrørende Skamstøtten henvises til det udførlige materiale, der er forelagt skatteforvaltningen, og som vi går ud fra på ny forelægges for Skatteankenævnet.

Vi vedlægger et dokument der indeholder nogle betragtninger om forholdet mellem kunst og erhvervsvirksomhed. Men her vil vi koncentrere os om de principielle og aktuelt gældende skattemæssige regler.

Indkomst fra kunstnerisk virksomhed er skattepligtig jfr. statsskattelovens almindelige regler i § 4, stk. 1 litra a. I denne indkomst er der fradrag for driftsomkostninger således som det er formuleret i statsskattelovens bestemmelser i § 6 litra a:

”Driftsomkostninger, dvs. de udgifter, der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, derunder ordinære afskrivninger.” Jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922.

Bestemmelsen i statsskattelovens § 6 litra a er identisk med den oprindelige bestemmelse i statsskatteloven fra 1903, der nu den 15. maj har 100 års jubilæum.

Når en sådan bestemmelse har kunnet holde i 100 år skyldes det jo, at den er udformet med stor omhu.

Den gælder jo i den kontekst, at den skal ses i fortsættelse af § 4, stk. 1, litra a, der opregner, hvilke indkomster, der er skattepligtige, herunder:

” a. af agerbrug,.... og alt, hvad der er oppebåret for eller at anse som vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær virksomhed ”

Omkostningsbegrebet i SL § 6 litra a skal naturligvis ses i sammenhæng med den indkomst, der henføres til, og der er selvfølgelig forskel på karakteren af udgifter, der skal bruges til at sikre og vedligeholde indkomsten ved kunstnerisk virksomhed og ved agerbrug, for at bruge en anden del af bestemmelsen.

Det bør herunder understreges, at kunstnerisk virksomhed ikke i skattelovgivningen sidestilles med erhvervsmæssig virksomhed. Det kan have samme karakter, men der kræves ikke samme ”forretningsmæssige” virksomhed i kunstnerisk virksomhed i forhold til almindelig erhvervsmæssig virksomhed. Det fremgår dels af placeringen som selvstændig indkomst-art i Statsskattelovens § 4, stk. 1, litra a. Men det er desuden understreget for ganske nyligt i Folketinget og af den nye regering.

Der er så sent som i december 2002 vedtaget særlige skatteregler for kunstnere (Lov nr. 1062 af 17. december 2002 om ændring af virksomhedsskatteloven, ligningsloven og personskatteloven (Udlignings-ordning for kunstnere), netop i erkendelse af, at kunstnerisk virksomhed ikke er at sidestille med sædvanlig selvstændig erhvervsvirksomhed.

Vi er for så vidt enige med skatteforvaltningen i, at dette bevirker, at kunstnere ikke er direkte omfattet af reglerne i Ligningslovens § 8, stk. 1 om reklame, der i sin natur kun gælder virksomhed med produktion og handel m.v., jfr. ordlyden:

”Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.”

Men det bemærkes, at denne bestemmelse blev indsat i ligningsloven i 1959 (ved lov nr. 325 af 14. december 1959) netop for at løse periodiseringsproblemet. Statsskattelovens udgiftsbegreb bruger ”årets løb”, men da reklameudgifter ofte afholdes for at sikre fremtidige indkomster indsatte man bestemmelsen, der jo har formuleringen: ”i det pågældende og senere indkomstår”.

Men netop på området for kunstnerisk virksomhed har man et andet periodiseringsbegreb. Kunstnere skal ikke aktivere omkostninger, herunder produktionsomkostninger, idet kunstnerisk virksomhed ikke er omfattet af varelagerloven. Der anerkendes altså løbende fradrag for

omkostningerne uden at de kræves henført til et bestemt produkt. Som eksempel på denne praksis kan vi henvise til Landsskatterettens kendelse af 7.9.1989 (j.nr. 1989-3-451).

Som anført er det Statsskattelovens § 6, litra a, der indeholder rammene for fradrag.

Det er da også statsskattelovens bestemmelser, der specielt i de senere år har åbnet mulighed for, at virksomheders udgifter til sponsorering af kulturelle og sportslige aktiviteter er skattemæssigt fradragsberettiget, uanset dette ikke er rette direkte mod virksomhedens kundegruppe. Sponsoreringen af kulturelle aktiviteter giver en positiv omtale, der er af økonomisk værdi for virksomheden, og dette er forstærket med udviklingen af informations-samfundet, der jo bl.a. er karakteriseret ved, at store dele af pressen specielt fokuserer om såkaldte events.

Ud fra dette er det vor påstand, at det er inden for den nuværende skattelovgivnings rammer (altså omfattet af Statsskattelovens § 6, litra a), at der er fradrag for de pågældende udgifter.

Dels er grundlaget for udgiften: opstillingen af Skamstøtten i Brasilien, led i afviklingen af den kunstneriske aktivitet, der må betegnes som Skamstøtteprojektet. Dette projekt kan ikke ses isoleret vedr Skamstøtten i Brasilien, men som et fortsat kunstnerisk projekt.

Som stort set al kunstnerisk virksomhed, er et af formålene med det kunstneriske projekt, at der skabes debat om indholdet (eventuelt via formen). Dette er til fulde opnået med dem pågældende rejse. Den pågældende rejseudgift er affødt af ønsket om opstilling i Brasilien, som repræsentant for en nation med en stor økonomisk undertrykt befolkningsgruppe (og ikke Brasilien som mål for konkrete kunder).

I princippet er det kunstneren, og ikke skattevæsenet, der skal afgøre, om en bestemt udgift er nødvendig for det kunstneriske resultat, og skattemyndighederne vil jo ikke påstå, at der til et givet værk er brugt for meget eller for dyr maling, blot udgiften og formålet kan dokumenteres.

Men netop i den aktuelle sag, kan det meget fyldig dokumenteres, at formålet med rejsen har skabt debat om det kunstneriske projekt, der hedder Skamstøtten.

Det må her understreges, at formålet jo ikke var konkret at få afsat Skamstøtten mod et stort honorar, men at indgå i Galschiøts almindelige kunstneriske virke.

Men hertil kommer, at offentlig omtale, herunder også almindelig omtale i massemedierne jo har en konkret økonomisk konsekvens, idet det i al almindelighed giver større interesse om kunstnerens værker, med deraf følgende økonomisk forøget efterspørgsel, og derfor større salg og højere priser.

Dette gælder for så vidt også den anden aktivitet der drives af Jens Galschiøt, nemlig socialpædagogisk virksomhed. Det store omtale giver stor interesse fra unge, og set i en almindelig traditionel kontekst, giver den megen omtale betydeligt bedre mulighed for at "afsætte" produktet socialpædagogisk aktivitet.

Selv om hverken den kunstneriske virksomhed eller den socialpædagogiske aktivitet udføres ud fra et profit maximerings synspunkt, kan det ikke desto mindre aflæses af "virksomhedens" aktivitet, herunder omsætning og resultat, at der er den store medieomtale.

Det fremgår jo af tallene for de sidste år, dels 2000, men endnu kraftigere af 2001.

I 1.000 kr	2000	2001
Omsætning	1.629	2.531
Resultat af primær drift	305	735
Årets resultat	320	752

Det bemærkes herunder at skulptursalget har været henholdsvis 484 t.kr i 2000 og 750 t.kr i 2001.

Det fremgår heraf, at også efter den målestok, som Odense Skatteforvaltning har på berettigelsen af omkostninger, er kriteriet om økonomisk begrundelse og profitmaximering opnået, selv om det for så vidt ikke har været formålet.

Skatteforvaltningen argumenterer med, at udgifterne vedrører forhold, der har Jens Galschiøts private støtte og bevågenhed, og derfor er af privat karakter.

Nu er det selvsagt noget direkte vrøvl, at der bruges det argument, at den kunstneriske aktivitet er udtryk for kunstnerens personlige holdning. Ja - bortset fra rene klatmalerier - som skatteforvaltningen formentlig vil anse som kunst, hvis det kan sælges med profit - så vil kunstnerisk aktivitet normalt være udtryk for kunstnerens personlige holdning.

Det antydes nærmest, at det nok er udtryk for politisk, privat aktivitet, at opstille skamstøtten, fordi Jens Galschiøt selv sympatiserer med for skamstøttens formål, at udstille urimeligheden i den økonomiske udvikling i verden, herunder specielt de brasilianske landarbejderes økonomiske vilkår.

Men det diskvalificerer ikke kunst som økonomisk objekt, at kunstneren kan stå inde for det kunstneriske budskab.

Desuden gør skatteforvaltningen den fejl, at de anser opstillingen af Skamstøtten for en kunst (salgs)udstilling. Men selve opstillingen er jo et led i den kunstneriske aktivitet, og "udstillingen" heraf er jo ikke kun møttet på folk i Brasilien, men alle, der gennem pressen ser og læser om Skamstøtten.

Hvis man skal følge Skatteforvaltningens tankegang, så betyder denne, at en virksomhed ikke har fradrag for deltagelse i en rejse til Kina eller Indien, hvis der deltager en kongelig pris, og virksomhedsindehaveren er royalist, og der ikke på turen foretages egentligt salg. Skatteankenævnet kan vist selv se absurditeten i dette synspunkt.

Påstand

Vi skal altså påstå, at skatteansættelsen for indkomståret 2000 nedsættes til det selvangivne, og den forhøjelse, der fremgår af Skatteforvaltningens kendelse af 5. februar 2003, bortfalder.

Afslutning

Vi står til rådighed med yderligere oplysninger, hvis det ønskes, lige som vi selvfølgelig gerne vil deltage i et møde med skatteankenævnets sekretariat, hvis dette ønskes af sekretariatet eller skatteankenævnet.

Vi anmoder om at blive holdt underrettet om sagens behandling, herunder at modtage kopi af indhentede udtalelser fra Skatteforvaltningen.

Vi går ud fra vi får fremsendt udkast til sagsfremstilling, inden denne forelægges for skatteankenævnet. Vi forbeholder os i den forbindelse muligheden for at fremkomme med supplerende indlæg og eventuelt begære personligt fremmøde for skatteankenævnet, men vi anser det ikke på nuværende tidspunkt for nødvendigt at begære forhandling eller foretræde for skatteankenævnet, da sagen er af en sådan karakter, at vi forventer at få ret uden større problemer.

Med venlig hilsen

Jens Galschiøt
og intern skatterådgiver